02/01/2021

«Τρομερή πρόκληση η ασκητική μορφή του Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Η ανάλυση του Ευαγγελίου (Κατά Μαρκ. 1, 1-8) της Κυριακής (προ των Φώτων, 3 Ιανουαρίου 2021) από την Ιερά Μητρόπολη Αργολίδος μας φέρνει μπροστά σε ένα ζήτημα που ίσως δεν είχαμε σκεφθεί: η ίδια η μορφή του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου αποτελεί πρόκληση για τον σημερινό εκκοσμικευμένο άνθρωπο. Πώς θα μπορούσε να μιλήσει στον σύγχρονο άνθρωπο;

Διαβάστε παρακάτω:

«..ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν

ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον». (Μαρκ. 1,6)

«Αγαπητοί αδελφοί,

παρουσιάζοντας η σημερινή Ευαγγελική περικοπή το πρόσωπο, το κήρυγμα και το έργο του Ιωάννου του Βαπτιστού του Χριστού, καθώς και την επίδραση που είχε στο λαό η διδασκαλία του, μας προετοιμάζει για τη μεγάλη γιορτή των Θεοφανείων. Επίσης, επειδή είναι η πρώτη Κυριακή του νέου χρόνου, μας δίνεται η δυνατότητα να δούμε τον αληθινό χαρακτήρα της Ορθοδοξίας.

Για τον σημερινό εκκοσμικευμένο άνθρωπο η προβολή ενός ασκητού και μάλιστα στην αρχή του χρόνου, που ζούσε στην έρημο και ήταν ενδεδυμένος με δέρμα καμήλου και έτρωγε ακρίδες και μέλι άγριο, αποτελεί ένα πρόβλημα. Ίσως είναι μια τρομερή πρόκληση. Λένε ότι ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος μπορεί να παρουσιαστεί σαν πρότυπο ασκητού και μάλιστα ερημίτου, όχι όμως ενός οικογενειάρχου, που κατοικεί στον κόσμο, έχει τόσες ανάγκες και αντιμετωπίζει τόσα προβλήματα. Πραγματικά. Σκεπτόμαστε πολλές φορές, πως μπορεί να μιλήσει μια τέτοια μορφή στον σύγχρονο άνθρωπο ή πώς μπορεί να εργαστεί αποδοτικά η Ορθοδοξία σε μία κοινωνία, που έχει μάθει να ζει με άνεση, που έμβλημά της έχει την ευζωία και την καλοπέραση;

Το Ορθόδοξο ήθος είναι ασκητικό. Έπειτα η ένσταση των σημερινών ανθρώπων, ότι ένας ασκητής δεν μπορεί να μιλήσει στον άνθρωπο που ζει στην κοινωνία δεν είναι ορθή για δυο λόγους. Πρώτον, γιατί στην Ορθόδοξη Πατερική διδασκαλία δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ μοναχικού και κοσμικού τρόπου ζωής, ούτε μεταξύ αγάμων και εγγάμων, αλλά μεταξύ ανθρώπων που έχουν το Άγιο Πνεύμα και ανθρώπων που δεν το έχουν. Δεύτερον, γιατί ο τρόπος όπως τον περιγράφει η Αγία Γραφή και τον βιώνουν οι άγιοι, είναι ασκητικός. Η Αγία Γραφή λέγεται Ευαγγέλιο, που θα πει καλή αγγελία. Είναι η μαρτυρία της νέας ζωής. Αυτή η νέα ζωή προϋποθέτει ένα ασκητικό τρόπο ζωής, που πρέπει να βιώνεται από όλους τους χριστιανούς, που θέλουν να λάβουν το άγιο Πνεύμα, είτε είναι έγγαμοι, είτε άγαμοι. Οι παραγγελίες «ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διά τῆς στενῆς πύλης» (Λουκ. 13,24), «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βιάζεται καί βιασταί ἁρπάζουσιν αὐτήν» (Ματθ. 11,12), «νεκρώσατε τά μέλη ὑμῶν τά ἐπί γῆς» (Κολ. 3,5) κ.λ.π έχουν απόλυτη και καθολική ισχύ, αναφέρονται σε όλους τους χριστιανούς, ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας και του τρόπου ζωής τους. Διότι όπως η σωτηρία που τελείωσε ο Χριστός προσφέρεται σε όλους τους βαπτισθέντες «εἰς τό ὄνομα τῆς ζωοποιοῦ καί θεαρχικῆς Τριάδος», έτσι και ο δρόμος της σωτηρίας είναι κοινός για όλους τους χριστιανούς. Με άλλα λόγια ο σκοπός του ανθρώπου είναι η θέωση. Η άσκηση είναι το μέσο για την απόκτησή της, πράγμα το οποίο συνδέεται με όλους τους χριστιανούς.

Οι σύγχρονοι άνθρωποι μαστίζονται κυριολεκτικά από τρία πάθη: φιληδονία, φιλαργυρία και φιλοδοξία. Είναι δούλοι των παθών και της φύσεως. Από αυτή την δουλεία προέρχεται η ανασφάλεια και το άγχος. Γι’ αυτό ο ασκητικός τρόπος ζωής, που συνιστά το ορθόδοξο ήθος, πρέπει να βιώνεται από όλους τους χριστιανούς για να απαλλαγούν από την κακοδαιμονία.

Επομένως η ασκητική μορφή του Ιωάννου του Προδρόμου διδάσκει τον ασκητικό τρόπο ζωής του Ορθόδοξου Χριστιανού, διά του οποίου συνδέεται με τον Χριστό και αποκτά τη θέωσή του. Ας ευχηθούμε, αυτήν τη νέα χρονιά που μόλις ανέτειλε, να την ζήσουμε μ’ αυτή την προοπτική που προσφέρει η Εκκλησία και το Ορθόδοξο ήθος. Αμήν. Γένοιτο».